

Van kiút?

A nyári kánikula megint elindította a katasztrófaelméletek gyártását. X éve van a Földnek! Konferenciák tucatja rágja a csontot, új elméletek születnek és természetesen másnap a cáfolatok. 50-100 évre kreálnak előrejelzéseket, amiktől elkezdjük rettenetesen rosszul érezni magunkat.

Miért kell mindennap úgy ébrednünk, hogy olyan dolog miatt aggódunk, amit nem vagyunk képesek megoldani? Ha az Antarktisz jege olvadni akar, azt megállítani sajnos nem lehet.

Hiába beszélünk róla folyamatosan, attól nem fog semmi megoldódni. Az ember már csak ilyen. Hiába az akarás, ha nem társul tettekkel. Nincs ötletem arra, hogyan lehetne mindenkét maradéktalanul bevonni a környezetvédelembe. A gondolkodásmód átalakítása igen lassú folyamat. Mire eredményes lehetne, talán késő lesz. Marad a jól bevált közhely: minden rossz okozója a profitorientált piacgazdaság, a felsőbb szintű példamutatás hiánya, a teljes passzivitás. És ettől majd jobban érezzük magunkat, hiszen

egy közösség tagjai leszünk, az oda nem figyelők közösségéé. Te is az erdőbe viszed a szemetet? Te is engedély nélkül vadászol? Te is a patakba engeded a szennyvizet? Jaj de jó, én is!

Tehát marad a kérdés. Mi akadályoz meg bennünket abban, hogy „jól” bevált cselekedeteink, helyett új útra lépjünk? Sajnos nem tudom a választ, de sokat gondolkodom rajta.

Szobóczy Tamásné

„Drótország”

A Mátrában túrázók, sétálók, természetbarátok, előbb-utóbb *idegen* anyaggal találkoznak az erdőben: ez a drót! Nagyon változatos megjelenési formája, kora, rendeltetése, bámulatos változatosságot mutat! Jobb esetben összetekeredett, kilométer hosszan nyújtózó öreg kígyóként hasal az avar alatt, mikor megbotlasz benne, elgondolkozhatsz: mi célt szolgálhatott valamikor? Máskor omladozó, bedőlít kerítés akasztja nyakba (szó szerint) utad. Néha labirintusként áll, elhagyott hobbitelkek határain. És vannak új kerítések is! „Szép”, csillogó, horganyzott, magas kerítések. A vadállományt bekerítve, természetes vándorlásukat eltérítve, Téged a természetből kizárva hirdeti a gazda tulajdonjogát: Itt minden az enyém! - És hogy szaporodnak!

Az egyik kirívó példa: Erdészeti Szakiskola kerítése!

A gyerekeket bezárja, a vadállományt kizárja, a jelzett turista utat kerítésen kívülre tereli! Az eredmény? Egy nulla. Az erdésztanulók csak kijutnak az erdőbe, legalább bagózni. Azért van nyitva a kapu. © A gímszarvas csak bejár éjjel a sportpályára legelni. A bamba turista, aki nem vette észre az elterelést, bőszen megmássza a kerítést, vagy nagyot kerül, elfeledkezve a táj szépségeiről. Nem vitatom, sok helyen szükséges (?) vadkárrelhárító kerítést építeni, de csak azért, mert állami támogatást adnak rá... ezek lebontása is van olyan fontos, hogy pénzt különítsenek el erre! A többi magánerdőről, vadaskertről pedig a véleményem: ha ilyen ütemben megy az erdő bekerítése, magánkézbe „mutyizása”, akkor

előbb-utóbb a turistautak mindkét oldalán, méterekre kerítés lesz! Európában vagy a szomszédos országokban látsz ilyet? Pedig állítólag mi is csatlakoztunk...

A rendet már az iskolában megkezdve, a fejekbe elplántálva kellene érvényesíteni! A vadász és erdész szakszemélyzetet felhatalmazni, hogy vigyázzon az erdőre, és nem kerítéseket építeni, onnan kirekesztve mindent és mindenkit! Különben kitehetjük a táblát az erdő szélére: Vigyázat ez nem Európa! Egyszerűen egy nevetséges „Drótország”!

*Bordás Bertalan
hivatásos vadász*

A Mátra olasz szemmel

Az első észrevételem, hogy a Füredi Terasz kinyitott, ami az elmúlt nyáron zárva volt. Egy szép új szállodát is megnyitottak, az Anna Hotel, aminek a látványa is kellemes az esti sétákon és persze az elmaradhatatlan "Sor", amelynek a hangulata kicsiben a híres párizsi sétáló utcára emlékeztet, ahol a kávéházakban üldögélők a sétálókat, a járókelőket pedig a kávéházakban üldögélőket nézegetik.

Mátrafüred környékén pár kilométeres körzetben számos látnivalót és programot találtunk. A Szent Anna búcsú a Szent Anna

tónál, ahol pompás vendéglátás várta a vendégeket a kápolnában tartott szentmise után. A Falunapok Gyöngyöslymoson és Abasáron gyalogosan is elérhetőek voltak a turistajelzéseken, ahol gazdag programok vártak kicsiket, nagyokat. Amit hiányoltam, hogy egyetlen plakát sem hirdette Mátrafüreden ezeket a rendezvényeket, pedig sokaknak jelentett volna élményt. Egy kétnyelvű plakát a turistaidényben nagyon hasznos segítség lenne egy külföldinek.

Kicsit távolabb, a Markazi-tó szép környezete is kellemes időtöltés egy délutánra, ahonnan már

nincs messze a kisházi vár és már Egerben is vagyunk. Olaszország a borkultúrájáról is híres, így elmaradhatatlan az egri és persze a mátraaljai borok kóstolása, amiről elmondható, hogy nincs szegyenkezni való.

Ami változatlan maradt, az erdei források és a kristálytisza levegő, felfedezni való pedig még bőven maradt.

*Gianni Maraglino, Italia
Fordította: Rostás Gabi*

Milyen érdekeket szolgál az idegenforgalom leéptése? (folytatás)

Nem kaptunk választ a kérdésre, annak ellenére, hogy kerestük a kapcsolatot az egyesülettel. A telefonszám sűrűn tárgyalásra való hivatkozással letették, az e-mail-en való megkeresésre pedig durva, arrogáns válasz érkezett, amelyben - többek között - látítóknak neveztek az érintetteket. Ezzel az Európában nem nevezhető szemlélettel nem igazán lehet mit kezdeni, főként nem, összefogni Mátrafüredért.

Június végén visszakerültek ugyan az internetre a nevek és a telefonszámok (hiányosan), de információk nélkül és senkinek nem a saját ingatlanáról készült fotó került a neve mellé. Mindezzel "büntetve" az érdeklődő vendéget, akinek a tájékozódáshoz a teljes névsort végig kellett telefonálnia, ha meg akarta tudni, hogy

egy-egy telefonszám mögött milyen szolgáltatás van. Miért jó az egyesületnek, ha csökken az érdeklődés Mátrafüred iránt és miért kell manipulálni a személyes adatokat, fotókat?

Az ügyvéd tájékoztatása szerint: a szóbeli megállapodás is megállapodás az ilyen fajta szerződések létrejöttéhez. A törvény nem írja elő az írásbeliséget. Ennek a szerződésnek a megsértésével okozott kár számonkérhető és kártérítési igény érvényesíthető. Az engedély nélküli személyes adatfelhasználás (ide tartozik a fotó is) jogsértő, az ezzel okozott kár szintén érvényesíthető. (150 férőhelyes szállás egy kétágyas szoba fotójával - csoport számára - félévezető információ.)

A szállodai szakemberekkel tartott megbeszélésen elhangzott: neves, országosan is ismert honlapok nem kérnek pénzt a szolgáltatásért, mert a cél a minél szélesebb körű tájékoztatás, másrésztől elmondták, ha mindenáron a pénzszerzés volt a fontos, ahhoz előbb a turizmus fellendítéséért kellett volna tenni valamit.

Ennek azonban még a szándékát sem láttuk, hiszen számos rendezvényt lehetett volna a nyár folyamán Mátrafüredre hozni, ami nem került volna pénzbe, csupán némi szervezésbe.

(Mindaddig foglalkozunk az ügyvel, amíg a felmerült kérdésekre választ nem kapunk.)

Rostás Gabi

Hol a helye a természetgyógyászatnak a betegek gyógyításában?

Orvosként a beteg tüneteit nézzük, ennek megfelelően vizsgáljuk ki, a legmodernebb eszközökkel, s az eredmények alapján gyógyszerrel, műtéttel esetleg egyéb kezelési eljárásokkal kezeljük a beteget. Itt a betegek csak az a feladata, hogy betartsa az orvosa utasításait, aki gyógyítja.

Természetgyógyásként holisztikusan nézzük az embert, az egyént. A test-lélek-szellem-környezet harmonikus egyensúlyát kell helyreállítania a páciensnek, a segítő tanácsai alapján. A betegnek sokat kell tennie a gyógyulásáért. (Életmód változtatás, mozgás, megfelelő táplálkozás stb.) Az ok-okozati

összefüggések helyett szintetizáló gondolkodás alapján cselekszünk. Tudjuk, hogy az egész nem egyenlő a részek összegével, hanem egy új minőség, a részek csak az egészhez való viszonyukban nyernek értelmet. Ha egy részben változás következik be, az kihatással van az egészre, tehát nem a részt kell helyreállítani, hanem az egészet kell kezelni.

Más szavakkal:

- Egy lelki probléma, rossz gondolatok testi tüneteket fognak okozni, s ha a kiindulási problémát nem tesszük helyre, akkor hiába szüntettük meg a testi tüneteket a javulás csak átmeneti lesz, a tünet újra és újra vissza fog térni.

- A testi tünetek árulkodnak a lelkiünkben lejátszódó bajokról, a gondolkodásbeli problémáinkról.

- A szervezet öngyógyító mechanizmusait beindítva bizonyos betegségek spontán visszafejlődhetnek.

Azt gondolom a két módszernek egymás mellett, egymással karöltve kellene szolgálnia a beteg ember testének-lelkének-szellemének gyógyulását, s akkor mindenki a nyertesek oldalán állhatna –beteg-orvos-természetgyógyász.

Dr. Kontz Katalin,
pulmonológus főorvos

Vesztség

A vesztség világszerte, minden kontinensen előfordul, a betegséget a Lyssa-vírus idézi elő, amelyet a beteg állatok főleg a nyálukkal ürítenek.

A vesztség a húsevők marása útján terjed. Fenntartásában, terjesztésében vidékenként más-más állatfajok játszanak döntő szerepet. Megkülönböztetünk urbanus (települési) vesztséget, amelyben a vírus fő terjesztője a kutya és a macska, a sylvaticus (erdei) vesztséget, amelynek Európában a vörösróka, Afrikában a sakál, Ázsiában a farkas és a hiéna, Amerikában pedig a róka mellett a prérifarkas, mosómedve és a szkunk a fő terjesztői. A vesztség fenntartásában és közvetítésében a rókák meghatározó szerepét magyarázza, hogy a vesztségvírus iránt igen érzékenyek, s a marakodás gyakori lehetőséget teremt a vírus továbbadására.

Az esetek 3/4-ében a lappangási idő 2-8 hét. A klasszikus vagy dühöngő vesztséget a viselkedés megváltozására utaló határozatlan tünetek vezetnek be. Ilyenkor az állat féltékeny, tompult, étvágya szeszélyes, ugató hangja rekedtté válik és esetleg nyálazik.

Ezt követi a fokozott ingerlékenység szakasza, amikor az állat támadóvá válik, kimerültség igyekszik láncától vagy ketrecéből kiszabadulni. Rövidesen a nyelőizmai megbénulnak, kancsalság jelentkezik, de a végső szakaszban a törzs- és végtagizmok is megbénulnak. Az állkapcsa lóg, szájából nyál csurog, majd elerőtlenedve elfekszik, és a tünetek kezdetétől számított 2-4 nap múlva elpusztul.

A csendes vesztség alkalmával kimarad a dühöngő szakasz, és a határozatlan bevezető tünetek közvetlenül bénulásba mennek át.

A vadon élő állatokban a legfeltűnőbb tünet az embertől való ösztönös félelem kiesése. A vesztt róka "megszelidül", elveszti közmondásos óvatosságát. A vesztt özek nem menekülnek el az embertől, folyamatosan panaszos hangot adnak, néha fának rohannak vagy az embert is megtámadják. Az egyéb vadon élő állatok közül a vadmacskák, a nyestek, a nyestkutyák, a borzok és a vaddisznók rendszerint fokozottan ingerlékenyek, a magatartásuk támadó, ezért emberre és háziállatokra veszélyesek.

A vesztség bejelentési kötelezettség alá tartozik, a teendőket az Állat-egészségügyi

Szabályzat írja elő. A védekezés érdekében rendszeti intézkedéseket és vakcinázást egyaránt igénybe veszünk. A vesztség gyógyíthatatlan betegség, a vesztt állatokat a fertőzés terjedésének megakadályozása érdekében ki kell irtani.

Az urbanus vesztség a kutyák nyilvántartásával, a kóbor ebek és macskák befogásával, illetve kilövésével, valamint a kutyák kötelező évenkénti védőoltásával felszámolható. Az erdei vesztséget a rókák számának csökkentésével (kilövés, stb.) próbálták meg korlátozni, de ezek az intézkedések nem vezettek eredményre. Hatékonyan bizonyult viszont a rókák és más vadon élő húsevők száján át való védőoltása, családokba rejtett oltóanyaggal.

A vesztség megelőzésében fontos az emberek felvilágosítása (a vesztt, illetve gyanús állatok kerülése, a sérülés bejelentése, orvoshoz fordulás stb.)

A következő számban a humán vesztségről olvashatnak.

Dr. Mózer Albert
főorvos, infektológus

A fiatalság megőrzése joggyakorlással

A fizikai testet egy autóhoz hasonlíthatjuk. Ahhoz, hogy egy autó működni tudjon, szükség van üzemanyagra, a gyújtáshoz elektromos áramra, hűtésre, olajozásra és egy intelligens vezetőre, aki a járművet irányítja. A fizikai testnek nagyjából ugyanerre az öt dologra van szüksége ahhoz, hogy tökéletesen működjön.

Először is a fizikai test a működéséhez szükséges üzemanyagot a megévelt ételből, a megivott folyadékból, a belélegzett levegőből, és a nap sugaraitól nyeri. A legtöbb energiát a levegőből szerzi, nem pedig az ételből és italból, ahogyan azt általában tévesen gondoljuk.

A solar plexus (=napfonat) a test tároló akkumulátora, amely pránikus (=éltető) energiával látja el az egész szervezetet. Az idegpályákon áramló energia felel meg az emberi testben az elektromosságának. E nélkül a szervezet képtelen a működésre.

A hűtésre is szükség van. Egyetlen szerkezet sem képes hosszú távon jól működni, ha nincs biztosítva a megfelelő hűtése. A fizikai testtől sem várhatjuk el, hogy hűtés nélkül sokáig működjön. Testünket relaxációval hűthetjük le. Fontos kérdés az izületek olajozása. Ennek eszköze a testmozgás.

Végül szükség van egy intelligens vezetőre, az elmére, amely az egész rendszert irányítja. A megértés, a szeretet, a bátorság, a valós és valótlan dolgok közötti különbségtétel mind segít abban, hogy elménk egyre inkább be tudja tölteni az intelligens vezető szerepét.

Ahhoz, hogy a joggyakorlás minél több jót nyújtson, törekednünk kell arra, hogy a fentiekben felsorolt öt elemet mindvégig alkalmazzuk.

A joggyakorlás alatt véghezvitt lassú mozgás nem fogyaszt fölöslegesen energiát. A mérsékelt

visszatartással ötvözött mélylégzés pedig még több oxigénfelvételt tesz lehetővé. Kevesebb a tejsavtermelődés, s mivel ezt a kis mennyiséget a lúgok könnyedén semlegesítik, az izmok nem fáradnak el. Az izületek csavarása és egyéb módon történő mozgatása következtében a véredények összehúzódnak és kitágulnak, ezért a vér egyenesen áramban jut el a test minden részébe. A joggyakorlás közben megnyújtott izmoknak és ínszalagoknak lehetőségük van rögtön ellazulni, több energiát juttatva ezzel az izomrostoknak. Az energia szabadon áramlik az ellazult izmokban.

Minden joggyakorlás a feszítésen és lazításán, a mélylégzésen, valamint a fokozott keringésen és koncentráción alapszik.

Marschall Katalin

Abasár és Vidéke Takarékszövetkezet - HIRDETMÉNY

Lakossági és vállalkozói bankszámlák akciós kamatai 2007. június 26-tól visszavonásig.

Fix kamatozású hónapra lekötött betétek:

		EBKM
1 óra történő lekötés esetén	7,45%	7,56
2 óra történő lekötés esetén	7,70%	7,74
3 óra történő lekötés esetén	8,10%	8,12

Zöldhulladék - szállítás: október 12, november 05, 16, 30, december 14.

Emlékezzünk közösen (befejezés)

Beszélgetőtársaim mindegyike megjárta a II. világháborút, sokan estek hadifogságba. Az itthon maradtak, asszonyok, gyerekek, idősek, a nélkülözés, és a front poklának szorításában szenvedtek.

Frontkor egész családok költöztek ki az erdőbe. Ha volt, vitték magukkal állataikat is. Bunkert építettek, dobkályhán főztek, patakban mosdottak. Ám, ha a Református Üdülónél táborozó németek füstöt észleltek, egyből löni kezdtek rájuk. Voltak, akik az Ivanics házban, (ma Akadémia Üdülő) mások az alatta lévő Pintér malomban húzták meg magukat. Amikor forrósodott a helyzet, tovább indultak a Csepögő forrás, vagy a Varróház felé. Bozsik Györgyék pl. a Nagyállásnál voltak.

1944. nov. dec.-ben volt nap, amikor négyszer cserélt gazdát Mátrafüred. Az oroszok Abasár felől támadtak, a németek fönről verték vissza őket.

Birnbaum István családja a Pintér malomban húzódott meg. Leánya, Kató néni mesélte, hogy épp egy sebesült német katonát kötöztek be, de már jöttek is az orosz katonák. Épp hogy elkerülték egymást.

Kiss Zsuzsanna néni, aki a Völgyben lakott, 1996.-ban így emlékezett:

Frontkor egyedül voltam a négy gyerekkel. Amikor bejötték a németek, az ágy alá dugtam azt a kevés tartalék ételmünket, ami volt, és elindultam a négy gyerekkel (14, 9, 3, és 2 éves fiúk) fel az erdőbe. A sínek mellett haladtunk,

holdvilágnál, a Kékes alá, a Kaparóházhoz. Reggel már jöttek a németek.

A Szanatórium kanzárházában húzódtunk meg egy darabig. Az árokba szedtük össze a fagyos krumplit, éhezünk.

Amikor hazajöhettünk, a házban félméteres lóganéj volt, a szekrényből jászolt csináltak. Mindent megették, elvittek. Az üres bődönöm, sparheltom az udvarra hajítva. Egy ideig szalmán aludtunk, és jó emberek segítettek egy-egy kanál zsírral, egy marék liszttel. Madzagon lógó marhafaggyút égettünk, azzal világítottunk.

Az oroszok eleinte garázdálkodtak, de később, amikor a Porges házban volt a parancsnokság, már az ilyesmi meg volt nekik tiltva. Akkor ott alkalmaztak, mint szakácsnőt.

Gál Ferencné Marika néni 1998.-ban így mesélt nekem:

Front idején a Vízmű medencéjében nem volt víz, így több család ott kerestek menedéket éjszakánként. Gál Ferenc 1945.-ben vette át a Vízművet, elődjét lelőtték egy kerékpárért. Említi Hívós Béla gépészt, aki nem engedte háború alatt széthordani a gépeket. Később sajnos egy aknára lépett halt meg.

Marika néniéktől, a Vízmű melletti szolgálati lakásból egy nap, mindent elraboltak. Ruhákat, ágyneműket, stb. Ezért, hogy védjék magukat, éjszakára eltörölszolták a bejáratot, és áramot vezettek a kilincsbe.

A háború következményeként rengeteg csőrepedés volt a településen, ezért éjszakára mindig el kellett zárni a vizet. Egyik éjszaka két

orosz jött a „vodamajsterhez”, s bizony, az egyiket megcsapta az áram. Szerencsére nem halt meg, de Gálék azt hitték, menten agyonlőtték őket. Végül csak a hegyoldal kapott egy géppuska sorozatot, és a főcsapot kellett megnyitni, hogy a tiszték fűrődhessenek. Azt a házat használták fürdőnek, amelyekben most Bozsik Pali bácsi lakik.

1946-ban a Menyecske hegy tele volt gombával, de senki sem merete leszedni, úgy el volt aknásítva az a terület.

Rábel János bácsi arról beszélt nekem, hogyan segített ezeket az aknákat megkeresni, és hatástalanítani. Ő volt a „mine majster” Az aknák vagy a föld, vagy a falevel alatt voltak elhelyezve, és csak három szál drót állt ki belőlük. Nehéz volt észre venni.

Götz Jenő is az aknák áldozata lett. Őt 1945.-ben 17 évesen hívták be katonának, aknát kellett szednie. Az egyik felrobbant a kezében. Megvakult, és mindkét alsó karját elveszítette. Attól kezdve nővére, Karolinka néni gondoskodott róla egy életen át.

A háború okozta sebek lassan begyógyultak. A családok hazatértek, újjáépítették otthonaikat. Az Ivanics házból ÁVH-s, majd Akadémia üdülő lett.

Malmok már régen nincsenek. Kedves, idős beszélgetőtársaim közül az elmúlt években többen is meghaltak, de emlékeiket közös emlékké téve, jó szívvel őrizzük tovább.

Szalmásiné Vilcek Katica

Kezdőtöke

A tapasztalat azt mutatja, hogy az életben mindenhez kezdőtöke kell. Gazdasági vállalkozások eleve kudarcra vannak ítélve megfelelő anyagi bázis nélkül. Úgy tűnik az élet más területén is szükséges valami előzetes adottság, amire építeni lehet, ami a siker nélkülözhetetlen feltétele. Így beszélhetünk arról, hogy a gépkocsivezető „kezdőtökéje” a jó reflex, a sportolóé az egészséges szervezet és küzdőképesség, a matematikusé a logikai érzék és így tovább...

Azt gondoljuk, hogy a hit területén is így van. A lelki dolgok iránti fogékonyság, a vallásos nevelés, vagy egy megrázó sors-élmény lehet olyan „kezdőtöke”, amellyel elindulhat a keresztyén élet. A hit azonban kivétel. Még a deficit sem számít. Jézus éppen azokat hívja

magához, akik „szomjaznak”, akiknek hiányzik valami az életükből. A lélek szomjúságának őszinte vallomása szólal meg a 42. zsolttárban: *Mint a szarvas kívánkozik a folyóvizekre, úgy kívánkozik az én lelkem, hozzád, oh Isten. Az élő Isten után szomjúhozik az én lelkem.*

Egy régi zsidó ünnepen Jeruzsálemben szent processzió (körmenet) vonult el Jézus mellett. A Siloah forrásából vittek vizet a templom áldozati oltárára az eljövendő üdv-korszakot várva, amikor Isten megelégteti szomjazó népét. Jézus akkor nekik mondta: *Ha valaki szomjazik, jöjjön énhozzám, és igyék.* Szava hívás, sőt kihívás volt a szó szoros és átvitt értelmében is: aki szomjas álljon ki a sorból. Nem az áldozati kultusz, hanem Jézus elégítheti meg lelkünket. Ma nem lassú körmenetnek, hanem rohanó, tülekedő ember-

áradatnak szól Jézus hívása. Ki lehet lépni a sorból, a tömeg sodrából. Jézus csillapítja lelkünk szomját.

Így a deficitből, a hiányból olyan többlet lehet, amit másoknak is tovább adhatunk. Jézus így mondta: aki hozzá megy, annak bensejéből élő víz folyamai ömlenek. Jézus mindig többet ad. Nem csupán néhány szeretet-cseppel enyhíti lelkünk szomját, hanem szeretetét oly bőséggel árasztja ránk, hogy az rajtunk keresztül másokhoz is eljuthat. Az élő víznek, az áldásnak tehát nem tulajdonosai, csak csatornái vagyunk. Ez alázatra int és felelősségre kötelez. Ne tetszelegjünk csodatevő hazugok szerepében s bűneinkkel ne építsünk gátat Isten áradó szeretete felé.

*Németh Imre
ferences káplán*

Egy új sorozatot indítunk, amelyben olyan neves költőknek és íróknak a verseit, esszéit adjuk közre, akiket meghívtatt Mátrafüred és a Mátra. (szerk.)

MÁTRAFÜREDEN

Patak partján, a völgy ölén
Főlém borul a fák sátra;
Magsimogat a lány szellő,
Rám mosolyog a kék Mátra.

Erdőpalást reng a vállán,
Felhők sétálnak fölötte.
Virágos kedvét e völgybe
A jó isten beleszótte.

Lelkem issza e szépséget,
Elalszik a holnap gondja
Az altatódalt a patak:
A hegyek lánya dalolja.

(Városi Könyvtár gyűjteményéből)

Szárnyaszegett, lázas vágyak,
Hiú álmodok elpihennek.
S Istent váró, eget járó
Tiszta vágyak szárnyra kelnek.

Boldog béke temploma ez,
Az oltár a Kékes orma.
Mintha itt e szentegyházban
Az ég és föld összeforna.

Lázás szívem itt beteszem
Isten puha tenyerébe
S minden égő, fájó sebt
Meggyógyítja a szent béke.

Radványi Kálmán

Kézilabda? – Az meg mi a manó!?

Még 2004 augusztusában történt, hogy a barátnóm, Teréz bekapcsolta a tv-t, és a műsort látva megszólalt: „Óh, kézilabda, ez izgalmas lesz!”. Egészen eddig a pillanatig, még csak nem is hallottam kézilabdáról; az én fő érdeklődési területeim a sportot illetően a foci és a Forma 1. Egy pár percig figyeltem a játékot, ám nem tett rám nagy benyomást. Láttam, ahogy a játékosok labdát pattogtatva rohagálnak a pályán, majd a szegény kapust kicseszelve betalálnak a hálóba. „Mi ezen olyan bonyolult? Még én is meg tudnám csinálni!” – jelentettem ki, viszont az elmúlt három év gyökeresen megváltoztatta véleményemet.

Néhány hétre rá, váratlanul felfedeztem a női mérkőzéseket, és egyre jobban birizgált a dolog. Megnövekedett érdeklődésem végül abban csúcspontodott ki, hogy 2004 decemberében Teréz és én ellátogattunk Győrbe, az Európa Bajnokságra. Mivel a magyar válogatottnak nagy része, így Kiss Szilárd, a vezetőedző is a dunajvárosi Dunaferr csapatát erősíti, magától érthetően lelkes Dunaferr szurkolók lettünk.

Akkoriban olyan nagygyűk játszottak a csapatban, mint Palinger Kati, Radulovics Bojana, Nagy Ivett, Bohus Bea, Kindl Gabi és a tragikus sorsú Kulcsár Anita.

Egy idő után, a Dunaferr játékosai közül sokan vagy visszavonultak, vagy más csapatokhoz igazoltak át. Ráadásul, a Dunajvárosba vezető utat sem egy magamfajta – a kontinentális utakon mazsolának számító – angol pasasnak találták ki; az otthoni dolgaink is kezdtek a fejünkre nőni, úgy alakult hát, hogy a kézilabda majd egy évre háttérbe szorult az életünkben. Amikor újra bekapcsolódtunk a kézilabda világába, úgy döntöttünk, hogy Vácra látogatunk, hiszen egy korábbi mérkőzés alkalmával már találkoztunk a csapattal és az edzőjükkal. Olyan jól éreztük magunk velük, hogy feltétlen hívei lettünk a „Kék-Piros Párducok”-nak, és annyi meccsüket néztük meg, amennyit csak lehetett.

2006 októberében az Internetet böngésztem valami kézilabdával kapcsolatos csemeget remélve, amikor egy új magazin weboldalát fedeztem fel, amely ténykedését kizárólag a női kézilabdának szentelte. Azonnal írtam a magazin szerkesztőjének, és elmondtam neki, hogy én egy Magyarországon élő angol vagyok, aki él-hal a női kézilabdáért. Szinte percekben belül válasz is

érkezett az e-mailemre, amelyben a szerkesztő közölte, hogy igazán meglepte, hogy egy külföldi ennyire érdeklődik a játék iránt, egyszersmind megkérdezte, hogy lektorálnám-e a magazin angol nyelvű kiadását. Rövid gondolkodási idő után, igent mondtam.

A „Time Out” magazin első számát idén februárban adták ki két nyelven: a hazai piac számára magyarul, a nemzetközi olvasóközönségnek pedig angolul. A magazint nagyon jól fogadták, az Európai Kézilabda Szövetség szinte az egekig dicsérte. Palinger Katiról, Nyerges Fanniról, Pigniczki Krisztináról, Laurencz Lászlóról és Roth Kálmánról olvashatunk cikkeket, valamint Mocsai Lajos a magyar csapat szereplését elemzi a Svédországban megrendezett 2006-os Európa Bajnokságon.

A második szám épp most jelent meg, és Ferling Bernadettel, Lucia Uhrakovával, Sugár Tímeával és Aurelia Bradeanuval foglalkozik, valamint elbúcsúzik Radulovics Bojánától. De megtalálhatjuk benne a négy európai klubverseny

végeredményét és egy mélyinterjút Németh Andrással, aki beszél a Ferencvárostól az osztrák Hypo-Noe-hoz való átigazolásáról is.

A „Time Out” magazin megvásárolható Teréz mátrafüredi ásványboltjában 1000Ft-ért, és pár példány még kapható az első számból is. Az ár talán egy csöppet borsosnak tűnik, de tekintve, hogy csak évi három alkalommal jelenik meg, és nem egy „olvasd-és-dobd-el!” minőségű lapról van szó, igazán megfizethető. Ez egy rendkívül igényes, nagyszerűen kivitelezett kiadvány, amely tartalmának köszönhetően ténylegesen kinőheti magát, hogy a női kézilabda eredményeinek és eseményeinek méltó adattárává váljon.

A harmadik szám októberre várható; ebben főként a decemberben, Franciaországban megrendezésre kerülő 2007-es Világbajnokságról lesz szó.

A legjobbakat,

Colin Penny

Fordította: **Kovács Kinga**

www.timeoutmag.com

Szelek szárnyán a Mátra vonulatai között

A Mátra vonulatait szemlélve különleges látvány tárul elénk: az ország legszebb repülőtere a 350 méter magasan fekvő Pipishegy.

Akit ennek a csodálatos helynek a szelleme egyszer megérint, az soha nem felejt el. Amikor az R26 Góbé típusú vitorlázó repülőgéppel először a levegőbe emelkedtem, az elem tároló látvány örökre magával ragadó élményt nyújtott.

Ha a pilóta hevesen dobogó szívvel, kis „madárkájával” a levegőbe emelkedik, szabadnak

és boldognak érzi magát, mert tudja, hogy övé a határtalan kék ég.

A Mátra vonulatai között, szelek szárnyán repülve a pilótának segítő társai is akadnak, a repülés igazi mesterei a madarak. Nincs csodálatosabb érzés, mint amikor a pilóta a Sárhegy oldalban egy termikben emelkedhet a néha „becsapós mesterével”!

Minden pilótát megérint a műrepülés szele: mit érezhetnek a repülés mesterei, amikor hátraécsapva szárnyaikat alábuknak a kék égen.

Amikor először műrepültem vitorlázó repülővel, úgy éreztem, mintha hullámvasutatznék..

A pilóta 1500 méter magasan elkezdett egy dugóhúzó, abból egy lupingot majd legyezőt hajtott végre. A műrepülés élményét nem lehet szavakba önteni, belül valami megfoghatatlan érzés kering. A repülés nemcsak egy hobbi vagy egy sport, a repülés egy életforma.

Csermely Ildikó,

vitorlázó repülő

Fussunk egy kicsit! Fussunk esetleg egy Maratont!

Megkezdődött az idei őszi futószezon, és nem is akármilyen eseménnyel indíthatunk. Kis csapatunk immár másodszer vágott neki női váltófutásban a 21,097 km-es távnak, azaz a félmaratonnak. Ezzel a 33. helyen végzett a Mátrafüredi SE két futója a kategóriájában indult 84 csapatból. Szeptember 2-án került megrendezésre a 22. Nike Budapest Nemzetközi Félmaraton, melyen közel 7000 versenyző startolt a Városligetből. Az egyéni versenyzők mellett indultak női, férfi és vegyes párosban is a futás szerelmesei. A versenyen szép számmal vettek

részt más országok futói is, több mint 1000 fő. Ez a táv évek óta nagy népszerűségnek örvend mind a profi mind az amatőr futók körében, hiszen a táv felét lefutni is kihívás ugyan, mégsem olyan megerhelő, mint a 42,195 km, melynek teljesítése nem csupán fizikailag, de szellemileg is próbára teszi a versenyzőt.

Azok a futók, akiknek csak „bemelegítés” volt a félmaraton, és azok, akik elég erőt éreznek magukban, hogy leküzdjék a 42 km-t, szeptember 30.-án rajthoz állhatnak a 22. Plus Nemzetközi Budapest Maratonon. A kilométerek haladását

segíti, hogy az úton megcsodálhatjuk fővárosunk egyes nevezetességeit is, hiszen ott futunk majd el előttük, mellettük. Megint adott a lehetőség, hogy váltóban (3-as és 5-ös váltó) induljanak azok, akik ugyan egyéniben nem tudják teljesíteni, de egy kis munkamegosztással le tudják győzni a legenda szerinti görög katona emlékére rendezett Maratont.

Eredményes futást és kitartást minden indulónak az elkövetkezendő versenyekre!

Máté Judit Krisztina

Hajrá Farkasok!

Már olvashattunk a Benei Krónika egy korábbi számában a rögbi csábító világáról. Akiknek felkeltette az érdeklődését eme színes, érdekes, nem mindennapi labdajáték, most a Mátra Erdészeti Szakképző Iskola sportpályáján testközelből nézheti és élvezheti a "tojásdad" alakú labda megszerzéséért folytatott küzdelmet. Sok szeretettel várja az érdeklődőket és szurkolókat a Gyöngyösi Farkasok Rugby Club a következő meccseire.

09.23. (vasárnap) 14:30 Gyöngyösi Farkasok vs. Velencei Kék Cápák 10.14. (vasárnap) 14:30 Gyöngyösi Farkasok vs. Pusztaszabolcsi Golden Lions
09.29. (szombat) 14:30 Gyöngyösi Farkasok vs. ÁVF Vak Mókuskok 11.11. (vasárnap) 14:30 Gyöngyösi Farkasok vs. Exiles Rugby Club (magyarországi angolok)

Ughy Ferenc

Programajánló

Tervezett programjaink hosszú téli estekre:

Egészség-napok; „A jóga a mai világban - tradicionális jogaiskolai alapokon” Marshall Katalin előadása; karácsonyi hangverseny; író-olvasó találkozó.

(A programokra a belépés díjtalan.)

Egészség-délután 2007. november 26-án (hétfőn) 14.00 órától.

Meghívott vendégek: Dr. Kontz Katalin pulmonológus főorvos és Salgáné Kósik Anikó kineziológus, Bach-virágterapeuta. (Kötetlen fórum az önmegismerésről, asztmáról, allergiáról és sok más érdekes dologról.) Helyszín: Villa Rosa, Üdülősor út 58. Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

Következő lapzárta: 2007. november 10. (e-mail: gabirosztas@gmail.com)

Impresszum

Felelős kiadó és szerkesztő: **Rostás Gabi**; Tördelő: **Krigovszky Beáta**

A Benei Krónika támogatói: **Abasár és Vidéke Takarékszövetkezet, Acura Holding, Bógér András, Hermann Tina, Jurecska Endre, Mátra-Telekom Bt., Dr. Mózser Albert, Németh Gyula, Szobóczy Tamás Szobóczy Zsófia, Varga István**

Megjelenik 340 példányban Mátrafüreden, Mátraházán és Kékestetőn.

Elérhetőség: 30/28-48-176

